

”مینی بچی - جتنا تم باپ کو یاد کرینگے اتنا تمہاری بڑی کا ٹالا کھینگا۔“

جنہیں گھری گھری باپ کی یاد پوئل جاتی تھی، وہ تھی اُن لکی بچی۔“

پرشن :- خاٹا جمع کرنی کا آڈار کیا تھی؟ سپ سین بڑی کمائی کس پر تھی؟

اُتر :- خاٹا جمع ہوتا تھی دان کرنی سین۔ جتنا تم دوسروں کو باپ کا پریچہ دینگے

اتنا آمدنی ورڈی کو پاتی جائینگے۔ مُرلي سین تمہاری بہت بڑی کمائی ہوتی تھی۔ یہ

مُرلي سانوری سین گُورا بنانی والی تھی۔ مُرلي پر ہین خُدا ئی جادو تھی۔ مُرلي سین ہین تم

مالامال بنتی ہو۔

گیت :- ہمیں اُن راہوں پر چلنا تھی.....

اوم شانتی . روحانی باپ بچوں کو سمجھا رہی تھی کہ بچی گُرا اُور سنیلنا تھی۔ گھری

گھری باپ کو پوئل تھی اُور اُور تھی ہو۔ یاد کرتی ہو تو سنیلنی ہو۔ مایا باپ کی یاد پُلا دیتی

تھی کیونکہ نئین بات تھی نان۔ اُسی تو کوئی باپ کو کی پوئل تھی نہین۔ اُستری کی اپنی

پتی کو پوئل تھی نہین۔ سبائی ہوئی اُور بڑی یوگ لکا۔ پوئل کی بات نہین ہوتی۔ پتی، پتی

تھی۔ باپ، باپ تھی۔ اُب یہ تو تھی نرا کار باپ، جسکو ساجن پی کھتی تھی۔ سجنی کھا جاتا

تھی پجتون کو۔ اِس سمیہ سپ تھی پجت۔ پجتون کو سجنیان، پجتون کو ساجن یا

پجتون کو بالک، پجتون کو باپ کھا جاتا تھی۔ اُب پتیون کا پتی وا پتاؤن کا پتا وہ ایک تھی۔

ہرایک آتما کا باپ پر ماتما تو تھی ہین۔ وہ لوکک باپ ہرایک کو اُلگ اُلگ تھی۔ یہ پر لوکک

پر پتا سپی آتماؤن کا باپ ایک ہین گاد فادر تھی، اُنکا نام تھی شو بابا۔ پوست پر صرف گاد

فادر، مائونٹ اُبو لکنی سین بتاؤ چنی پھونچینگے؟ نام تو لکنا پری نان۔ یہ تو بیحد کا باپ

تھی۔ اُنکا نام تھی شو۔ شو کاشی کھتی تھی نان۔ وہان شو کا مندر تھی۔ ضرور وہان پی گئی

ہونگی۔ دکاتی تھی نان رام یہان گیا، وہان گیا، گاندی یہان گیا.... تو بروبر شو بابا کا پی چتر تھی۔

پرنتو وہ تو تھی نرا کار۔ اُنکو فادر کھا جاتا تھی۔ اُور کسکو سپکا فادر کھ نہین سکتی۔

برہما وشنو شنکر کا پی وہ فادر تھی۔ اُنکا نام تھی شو۔ کاشی پر پی مندر تھی، اُجین پر پی

سومناٹ کا مندر تھی۔ اُتی مندر کیون بنی تھی، کوئی پی نہین جانتی۔ جُسی لکشمی نارائٹ

کی پوجا کرتی تھی، کھتی تھی یہ سورب کی مالک تھی پرنتو سورب کب تا، یہ مالک

کُسی بنی، یہ کوئی نہین جانتی۔ پوجاری جسکی پوجا کری اُنکی ہین اُکیویشن کو نہ

جانی تو اُسکو اُنڈرڈا کھا جائینگا نان۔ یہان پی بابا کھتی تھی پرنتو پورا پریچہ نہین تھی۔

مات پتا کو جانتی نہین۔ لکشمی نارائٹ کی پوجاری پوجا کرتی تھی، شو کی مندر پر جاکر

مہما کرتی تھی، گاتی تھی تم مات پتا.... پرنتو وہ کُسی مات پتا تھی، کب بنی تھی کچ پی

نہین جانتی۔ پارتواسی ہین بلکل نہین جانتی۔ کرشچن، بوڈی آد اپنی فادر کرائیست کو، بڈ

کو یاد کرتی تھی۔ جہت اُنکی بایوگرافی پوچو تو بتائینگے کرائیست فلاٹھی سمیہ پر کرشچن

ڈرم کی اُستاپنا کرنی آیا تا۔ پارتواسی جسکو پی پوجتی تھی، اُنکو پتا نہین تھی کہ یہ

کون تھی؟ نہ شو کو، نہ برہما وشنو شنکر کو، نہ جبت اُمبا، جبت پتا کو، نہ لکشمی نارائٹ

ڪو ڄاڻي، صرف پوڄا ڪرتي رهندي هئي. انهن ڪي بايوگرافي ڪيا هئا، ڪڇ پي نهين ڄاڻي. باپ آتمائون ڪو بئٽ سمجھائي هئي ته جي سورڳ ۾ ٿي تو تمھاري آتما اؤر شرير دونو پوٽر ٿي، ته راجه ڪرتي ٿي. ته ڄاڻي هو بروبر هم راجه ڪرتي ٿي، هم نين پٽر جنم ليئي، 84 جنم پوٽي پوٽي بادشاهي گنوا ڏي. گوڙي سين ڪالي بن گئي هئي. سندر ٿي، آب شام بن گئي هئي. آڄ ڪله نارائڻ ڪو پي سانورا ڏکائي هئي تو سڌ هوتا هئي وهي ڪرشن نارائڻ ٿا. پرنتو ان باتون ڪو بلڪل سمجھتي نهين.

يادو هئي مٿس انوينت ڪرني والي اؤر ڪوڙو پاندو پائي پائي ٿي. وه آسري پائي اؤر يه دئوي پائي ٿي. يه پي پھلي آسري ٿي، انهن ڪو باپ نين اونچ بناء ڪر دئوي پائي بنايا هئا. دونو پائيئون ڪا ڪيا هئا؟ بروبر پاندوون ڪي جيت هوئي، ڪوڙو وناش هو گئي. يهان بئني هوئي پي پل ماما بابا ڪهتي هئي پرنتو ڄاڻي نهين هئي. باپ ڪي شريمت پر نهين چلتي هئي. ڄاڻي نهين هئي ڪا بابا همڪو راج يوگ سڪلاء رهي هئي. نشچيه نهين رهتا. ڏيهه ايمان هوني ڪارڻ، ڏيهه ڪي مٽر سنڀڏيون آڌ ڪو ياد ڪرتي هئي. يهان تو ڏيهي باپ ڪو ياد ڪرنا هئي. يه نئين بات هو گئي. منش ڪوئي سمجھاء نه سڪي. يهان مات پتا ڪي پاس بئني هوئي پي انڪو ڄاڻي نهين. يه ونڊر هئي نان. جنم هين يهان هئا. ڦر پي ڄاڻي نهين ڪيونڪ وو نراڪار هئي. انڪو اچي ريت سمجھ نهين سڪتي. اُسڪي مت پر نهين چلتي تو ڦر آشچريوت پائنتي هو جاتي هئي. جس سين سورڳ ڪا 21 جنمون ڪا ورثا ملتا هئا، انڪو نهين ڄاڻي سين پاڳ جاتي هئي. جو باپ ڪو ڄاڻي هئي انڪو بختاؤر ڪها جاتا هئا. ڊڪ سين لبريت ڪرني والا تو ايڪه هين باپ هئي. دنيا ۾ ڊڪ تو بهت هئي نان. يه هئي هين پرشتاچاري راجه. ڊراما انوسار ڦر پي پانچ هزار ورش باد اُسي هين پرشتاچاري سرشتي هونگي، ڦر باپ آڪر ستيگي سرشتاچاري سوراجيه استاپن ڪرينگي. ته منش سين ديوتا بنني آئي هو. يه هئي منشون ڪي دنيا. ديوتائون ڪي دنيا ستيگ ۾ هوتي هئي. يهان هئي پنت منش، پاون ديوتائين ستيگ ۾ هوتي هئي. يه تمڪو هين سمجھايا جاتا هئا جو ته برهمڻ بني هو. جو برهمڻ بنني جائينگي انڪو سمجھائي جائينگي. سڀ تو برهمڻ نهين بنينگي. جو برهمڻ بنتي هئي وهي ڦر ديوتا بنينگي. برهمڻ نه بنا تو ديوتا بن نه سڪي. بابا ماما ڪها تو برهمڻ ڪل ۾ آيا. ڦر هئي سارا پڙهائي ڪي پرشارت پر مدار، يه ڪنگڊم استاپن هو رهي هئي اؤر ابراهيم، ٻڌ آڌ ڪوئي ڪنگڊم استاپن نهين ڪرتي هئي. ڪرائيسٽ اڪيلا آيا، ڪسي ۾ پرويش ڪر ڪرشن ڌرم استاپن ڪيئا ڦر جو ڪرشن ڌرم ڪي آتماين اوپر ۾ هئي، وه آتي رهندي هئي. اُپي سڀ ڪرشنس ڪي آتماين يهان هئي. اُپي انت ۾ سپڪو واپس جانا هئا. باپ سڀي ڪا گائيد بن سپڪو ڊڪ سين لبريت ڪرتي هئي. باپ هين هئي ساري هيومنتي ڪا لبريتر اؤر گائيد. سڀ آتمائون ڪو واپس لي جائينگي. آتما پنت هوني ڪارڻ واپس جاء نهين سڪتي هئي. نراڪاري دنيا تو پاون هئي نان. اُپي يه ساڪاري سرشتي پنت هئي. آب ان سپڪو پاون ڪوئن بنائي، جو نراڪاري دنيا ۾ جاء سڪي؟ اس ليئي ٻلائي هئي او گاڏ فادر آٿو. گاڏ فادر آڪر بتلاتي هئي مٿن ايڪه هين وار آتا هون، جب ساري دنيا پرشتاچاري بن جاتي هئي. ڪتني گوليان، بارود آڌ بناتي رهندي هئي ايڪه دو ڪو مارني ڪي ليئي. ايڪه تو بامبس بناء رهي هئي دوسري ڦر نچرل ڪلٽمٽيز، فلڊس، آرٿ ڪڪ آڌ هونگي، بجلي چمڪينگي، بيمار پڙ جائينگي ڪيونڪ

ڪاڌ تو بنڻي هئ ٿو نان. گند ڪي هين ڪاڌ بنڻي هئ ٿو نان. تو اس ساري سرشتي ڪو ڪاڌ چاهيئي جو ڦر فرست ڪلاس اُتپتي هو. ستيگ ۾ صرف ڀارت هين ٿا. آب سپڪا وٺا هونا هئ. باپ ڪهتي هئ مٿن آڪر دٿوي راڄڌاني استاپن ڪرنا هون اوڙ سڀ ختم هو جائينگي، باقي ٿر سورڳ ۾ جائينگي. سورڳ ڪو تو سڀ ياد ڪرتي هئ نان. ڀرنتو سورڳ ڪها ڪسڪو جاتا هئ يه ڪوئي ڪو پتا نهين. ڪوئي پي مرينگا ڪهينگي سورڳو اسي هوٿا. اڙي، ڪلهيگ ۾ جو مرينگي تو ضرور پُئرجنم ڪلهيگ ۾ هين لينگي نان. اتنا پي عقل ڪوئي ۾ نهين هئ. ڊاڪٽر آف فلاسافي آڌ نام رڪاتي هئ، سمجهتي ڪچ نهين. يه سڀ باتين باپ هين سمجهاتي هئ. پڙهائينگي تو منشون ڪو، جانور ڪو تو نهين پڙهائينگي.

باپ سمجهاتي هئ يه ڊراما بنا هوٿا هئ. جئسا شاهوڪار منش وئسا فرنيچر هونگا. غريب ڪي پاس ٺڪر ٺوڀر هونگا، شاهوڪار ڪي پاس تو اتني وئيو هونگي. ٿر ستيگ ۾ شاهوڪار بنڻي هو تو تمهاري هيري جواهرون ڪي محل هوتي هئ. وهان ڀر ڪوئي گندگي آڌ نهين هوتي. بانس نهين هوتي. يهان تو بانس هوتي هئ اس ليئي اُگر بتي آڌ جلائي جاتي هئ. وهان تو قولون آڌ ۾ نئچرل خوشبوءِ رهندي هئ. اُگر بتي جلائي ڪي درڪار نهين ڀرتي، اُنڪو هيون ڪها جاتا هئ. باپ هيون ڪا مالڪ بناني ڪي ليئي پڙهاتي هئ. ديو، ڪئسي ساڌارڻ هئ. ائسي باپ ڪو ياد ڪرنا پي پوڻ جاتي هئ. نشچيه پورا نهين تو پوڻ جاتي هئ. جس سين سورڳ ڪا ورثا ملتا هئ. ائسي مات پتا ڪو پوڻ جانا ڪئسي بدقسمتي هئ! باپ آڪر اونچ تي اونچ بناتي هئ. ائسي مات پتا ڪي مت ڀر نه چلي تو 100% موسٽ اُن ڪي ڪهينگي. نمبروار تو هونگي نان. ڪهان پڙهائي سين وشو ڪا مالڪ بننا، ڪهان نوڪر چاڪر بننا! ٿر سمجه سڪتي هو هر ڪهان تڪ پڙهتي هئ. دوسري ڌرمون ڪي صرف ڌرم پتائين آتي هئ ڌرم استاپن ڪرني، يهان مات پتا هئ ڪيونڪ ڀرورتي مارگ هئ نان. پوٽر ڀرورتي مارگ ٿا. اُپي هئ اُپوٽر ڀرورتي مارگ. لڪشمي نارائڻ پوٽر ٿي تو انهن ڪي سنتان پي پوٽر ٿي. ٿر جانتي هو هر ڪيا بنينگي؟ مات پتا ڪننا اونچ بناتي هئ تو فالو ڪرنا چاهيئي نان! ڀارت ڪو هين مدر فادر ڪنٽري ڪها جاتا هئ. ستيگ ۾ سڀ پوٽر ٿي، يهان پنت هئ. ڪتنا اُچي ريت سمجهايا جاتا هئ ڀرنتو باپ ڪو ياد نهين ڪرتي تو ٻڌي ڪا تالا بند هو جاتا هئ. سُنٽي سُنٽي پڙهائي چوڙ ديتي هئ تو تالا ايڪدم بند هو جاتا هئ. اسڪول ۾ پي نمبروار هوتي هئ. پٿر ٻڌي اوڙ پارس ٻڌي ڪها جاتا هئ. پٿر ٻڌي ڪچ پي سمجهتي نهين، ساري دن ۾ پانچ منٽ پي باپ ڪو ياد نهين ڪرتي. پانچ منٽ ياد ڪرينگي تو اتنا هين تالا ڪلينگا. جاستي ياد ڪرينگي تو اُچي ريت تالا ڪل جائينگا. سارا مدار ياد ڀر هئ. ڪوئي ڪوئي بچي بابا ڪو پٿر لڪتي هئ ڀريه بابا وا ڀريه دادا. آب صرف ڀريه دادا ليڪ ڪر پوست ۾ چني ڊالو تو ملينگي؟ نام تو چاهيئي نان! دادا داديان تو دنيا ۾ بهت هئ. اُچا!

آڄ ديوپولي هئ. ديوپولي ڀر نيان خاٽا رڪتي هئ. ٿر پي برهمڻ هو. وه برهمڻ لوگ واپاريون سين نيان خاٽا رڪاتي هئ. تمڪو پي نيان خاٽا رڪنا هئ. ڀرنتو يه هئ نئين دنيا ڪي ليئي. پڙتي مارگ ڪا خاٽا هئ بيحد گهاتي ڪا. ٿر بيحد ڪا ورثا پاتي هو، بيحد

ڪي سڪ شانتني پاتي هو. يهه بيحد ڪي باتين بيحد ڪا باپ بڻ سمجھائي هئ اؤر بيحد ڪا سڪ پاني والي بچي هين يهه سڀ سمجھ سڪتي هئ. باپ ڪي پاس ڪوئون ۾ ڪوئي هين آتي هئ. چلتي چلتي ڪمائي ۾ گھاتا پرتا هئ تو جو جمع ڪيئا هئ وهه پي نانءُ هو جاتا هئ. تمھارا خاٽا ورڌي ڪو تب پاتا هئ جب ڪوئي ڪو دان ديتي هو. دان نهين ديتي هو تو آمدني ڪي ورڌي نهين هوتي هئ. تر پرشارت ڪرتي هو ڪ آمدني ڪي ورڌي هو. وهه تب هونگا جب ڪسڪو دان ڪرينگي، فائدا پراپت ڪرائينگي. ڪوئي ڪو باپ ڪا پريچيهه ديتا، گويا جمع هونگا. پريچيهه نهين ديتي هو تو جمع پي نهين هوتا هئ. تمھاري ڪمائي بهت بهت بڙي هئ. مڙلي سين تمھاري سچي ڪمائي هوتي هئ، صرف يهه معلوم پڙ جاءِ ڪ مڙلي ڪسڪي هئ؟ يهه پي تر بچي جائتي هو جو سانوري بن گئي هئ انھون ڪو هين گؤرا بنني ڪي ليئي مڙلي سُنني هئ. مڙلي تيري ۾ جادو. خدائي جادو ڪهتي هئ نان. تو اس مڙلي ۾ خدائي جادو هئ. يهه گيان پي تمڪو آپي هئ. ديوتائون ۾ يهه گيان نهين ٿا. جب انھن هين گيان نهين ٿا تو پڇاڙي والون ۾ گيان ڪئسي هو سڪتا؟ شاستر آد پي جو باد ۾ بنتي هئ وهه سڀ ختم هو جائينگي. تمھاري يهه سچي گيتائين تو بهت ٿوري هئ. دنيا ۾ تو وهه گيتائين لاکون ڪي انداز ۾ هونگي. واسطو ۾ يهه چتر هين سچي گيتا هئ. اس گيتا سين اتنا نهين سمجھ سڪينگي جتنا ان چترن سين سمجھ سڪينگي. آچا! ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اؤر گڏمارنگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُکيه سار

- (1) آچي ريت پڙهائي پڙه ڪر سيم ڪو بختاور (تقديروان) بنانا هئ. ديوتا بنني ڪي ليئي پڪا برهمڻ بننا هئ.
- (2) ديهي باپ ڪو ياد ڪرني ڪي ليئي ديهي آيماني بننا هئ. ديهه ڪو پي پوٺي ڪا آپياس ڪرنا هئ.

وردان - دويه گُٺون ڪي آواهن دواران سرو اوڻئون ڪي آهوتي ديني والي

سنتشت آتما پو

جئسي دياولي پر وشيش صفائي اؤر ڪمائي ڪا ڌيان رڪتي هئ ائسي آپ پي سڀ پرڪار ڪي صفائي اؤر ڪمائي ڪا لڪش رک سنتشت آتما بنو. سنتشتا دواران هين سرو دويه گُٺون ڪا آواهن ڪر سڪينگي ڦر اوڻئون ڪي آهوتي ستهه هو جائينگي. اندر جو ڪمزوريان، ڪميان، نرپلتا، ڪوملتا رهي هئي هئ، انھين سماپت ڪر آب نيان خاٽا شروع ڪرو اؤر نئين سنسڪارون ڪي نئين وسر ڌارڻ ڪر سچي دياولي منائو.

سلوگن - برهمڻ ڪل ڪي دپڪ وهي بن سڪتي جنڪي سمرت ڪي جيوتي

سدا جڳي هئي هئ.